

پروسه‌ای دوساله برای صعود!

● قاسم کیانی

که در همین شرایط هم قطعاً باید پیروز این میدان‌ها باشیم آن هم به خاطر اختلاف سطح بسکتبال ایران با حریفان و همچنین مهره‌های شاخص در تمامی پست‌ها.

بازی‌های روان‌تر بعدی!

به این ترتیب شکی نیست که بازی‌های سوم و چهارم ملی‌پوشان کشورمان که به فاصله حدود دو ماه دیگر برگزار می‌شود به مراتب راحت‌تر از دو بازی اول خواهد بود آن هم به سبب موجود بودن فرصت بیشتر برای آمادگی از یک طرف و به آمادگی بیشتر رسیدن ملی‌پوشان در جریان لیگ از طرف دیگر. البته نباید از نظر دور داشت که مسابقه دوم ایران مقابل قطر در تهران هم قاعدتاً حساسیت بازی اول مقابل عراق را نخواهد داشت چون اولاً سال‌هاست که قطر تیم‌های قدرتمندی را در بسکتبال به مسابقات اعزام نکرده و از طرفی میزبانی ایران کمک خواهد کرد تا ملی‌پوشان کشورمان با خیالی آسوده‌تر در میدان حاضر شوند.

به این ترتیب هر چه که مسابقات مرحله مقدماتی به پایان نزدیک‌تر می‌شود قاعدتاً تیم ایران به هماهنگی‌های بیشتری خواهد رسید که کار را برای مراحل بعدی آسان‌تر می‌کند.

صعودکنندگان نهایی به جهانی ۲۰۱۹

در شیوه جدید مسابقات انتخابی جام جهانی ۲۰۱۹، ۱۶ تیم برتر آسیا در چهار گروه چهار تیمی به صورت رفت و برگشت بازی می‌کنند که نهایتاً سه تیم از هر گروه به مرحله بعد صعود کرده و تیم چهارم حذف می‌شود. به این ترتیب هر سه تیم از دو گروه نزدیک در یک گروه قرار می‌گیرند و دو گروه شش تیمی تشکیل می‌شود که باز هم به صورت رفت و برگشت بازی می‌کنند تا در پایان تیم‌های اول تا سوم هر گروه به اضافه بهترین تیم چهارم جواز حضور در مسابقات جام جهانی ۲۰۱۹ را به دست آورند.

در مسابقات جام جهانی ۲۰۱۹ برای اولین بار ۳۲ تیم حضور خواهند داشت که بهترین تیم آسیایی از این رقابت‌ها به المپیک ۲۰۲۰ توکیو راه پیدا می‌کند و دو تیم برتر دیگر آسیا در این رقابت‌ها باید در مسابقات انتخابی المپیک شرکت کنند که در سه گروه برگزار می‌شود و نهایتاً تیم‌های اول این سه گروه نیز به جمع المپیک‌های بیبوندند. اتفاقی که با حضور تیم‌های قدرتمند اروپایی و آمریکایی، برای آسیایی‌ها بسیار سخت خواهد بود.

طبیعی است در چنین شرایطی، آسیایی‌ها باید تمام تلاش خود را داشته باشند که علاوه بر بالا بردن قابلیت‌های خود طی مسابقات انتخابی جام جهانی تا سال ۲۰۱۹ در مسابقات جهانی، بهترین جایگاه ممکن را کسب کنند تا کارشان به اگر و اماهای بعدی نکشد. هر چند که حضور استرالیا در قاره آسیا شرایط را برای تمام مدعیان پیش از این قاره کهن بسیار دشوار کرده است!

حدادی عامل اتحاد!

به این ترتیب اگر چه شاید بسکتبال ایران مراحل ابتدایی مسابقات انتخابی جام جهانی را بتواند بدون حضور حامد حدادی طی کند اما قطعاً در مسابقات نهایی به او احتیاج مبرمی خواهد داشت. این نیاز فقط به مسابقات جهانی ۲۰۱۹ که قطعاً تیم ایران یکی از صعودکنندگان به آن در پروسه جدید خواهد بود، ختم نمی‌شود بلکه حدادی باید در مسابقات پایانی انتخابی همراه تیم ملی باشد تا اولاً صعود به مسابقات جهانی راحت‌تر شود و ثانیاً نقطه اتکالی برای سایر بازیکنان باشد.

حامد حدادی در مسابقات جام ملت‌های آسیایی اخیر نشان داد کاپیتانی شایسته، بی‌حاشیه و مهربان است که تمامی بازیکنان قلباً او را قبول دارند و باعث اتحاد و یکپارچگی تیم در هر شرایطی است. حامد عامل نزدیک کردن بازیکنان به یکدیگر است همان مورد بی‌نظیری که در مسابقات جام ملت‌های آسیا اتفاق افتاد و منجر به کسب نتیجه‌ای قابل قبول شد یعنی فقط یک شکست مقابل استرالیای قدرتمند چهارم المپیک ریو!

به این ترتیب باید از هم‌اکنون برنامه‌ریزی تیم ملی به صورتی طراحی شود که حامد برای بازی‌های مهم پایانی انتخابی المپیک بتواند در کنار سایر ملی‌پوشان قرار بگیرد.

لیگ در مرحله در برگشت بهتر قابلیت‌های خود را نشان می‌دادند و حاتمی ابتکار عمل بیشتری برای افراد حائز شرایط حضور در اردو به دست می‌آورد! اما هر چه که باشد او سرمربی تیم است و صلاح کار خود را بهتر می‌داند!

همان تیم مقتدر جام ملت‌ها؟

تیم کشورمان با شرایطی که در سطور بالا آمد راهی اردن می‌شود تا مقابل عراق قرار گیرد و پس از آن هم در تهران قطر را به فاصله سه روز پیش‌رو خواهد داشت. حال این سوال پیش می‌آید که آیا تیم ایران در این مسابقات و البته در دو دیدار بعدی خود مقابل قزاقستان و عراق، همان تیم مقتدر جام ملت‌های آسیا که موفق به کسب عنوان نایب‌قهرمانی شد، خواهد بود؟ شاید برخی اعتقاد داشته باشند که ملی‌پوشان کشورمان در هر شرایطی قادر هستند حریفان آسیایی را با قدرت کامل از پیش رو بردارند بخصوص حریفانی چون عراق، قطر و قزاقستان را اما واقعیت این است که انتظار پیروزی تیم ملی ایران بر چنین تیم‌هایی که قدرت‌های تراز اول آسیا به حساب نمی‌آیند در هر شرایطی غیرمنطقی نیست اما صحبت بر سر مقتدرانه بودن یا نبودن چنین پیروزی‌هایی است.

نباید از نظر دور داشت که تیم ایران در این مسابقات حامد حدادی ستاره بی‌چون و چرای آسیا را در اختیار نخواهد داشت چون او هم‌اکنون در لیگ چین مشغول بازی است. مهره‌های بسیار ارزشمند که در حال حاضر هیچ بازیکنی در این پست تعیین‌کننده به حامد حدادی نزدیک هم نیست تا بتواند جای خالی او را پوشش دهد.

از طرف دیگر با توجه به جوان‌تر شدن تیم و احتمالاً پیوستن بازیکنی مثل آرون گرامی‌پور به تیم ملی در پست حامد حدادی یا کیوان ریاعی جوان، هماهنگی سایر بازیکنان که به بازی با حدادی عادت کرده‌اند به این بازیکنان کمی زمان براست و قاعدتاً نباید انتظار داشت که این اتفاق به طور کامل طی یک هفته رخ بدهد. هماهنگی سایر بازیکنان با یکدیگر هم در زمان یک هفته‌ای کار چندان آسانی نیست بنابراین نمی‌توان انتظار داشت که تیم اعزامی به اردن همان تیم مقتدر اعزامی به جام ملت‌های آسیا باشد هر چند

دوشنبه این هفته یعنی امروز دور رفت لیگ برتر به پایان می‌رسد و از روز پنجشنبه اردوی آمادگی تیم ملی جهت حضور در مسابقات انتخابی جام جهانی آغاز خواهد شد. اردویی با حضور ۲۳ بازیکن عمدتاً جوان جهت شرکت در مسابقات مقدماتی جام جهانی ۲۰۱۹ که به شیوه‌ای جدید از امسال برگزار می‌شود.

۲۳ بازیکن دعوت شده روز پنجشنبه خود را به سرپرست تیم معرفی کرده و خیلی زود از روز جمعه تمرینات را آغاز می‌کنند چرا که زمان زیادی تا اولین بازی در این مرحله باقی نمانده است. شاگردان مهران حاتمی سوم آذرماه در اردن، مهمان تیم ملی عراق هستند که عراقی‌ها با توجه به شرایط موجود در کشورشان ترجیح داده‌اند میزبانی‌هایشان در اردن باشد.

ملی‌پوشان کشورمان بلافاصله پس از بازی اول به خانه باز می‌گردند تا روز ششم آذرماه میزبان قطر باشند. تیم کشورمان با تیم‌های قطر، عراق و قزاقستان در مرحله مقدماتی همگروه است به این ترتیب پس از بازی‌های اول و دوم، آخر بهمن ماه مهمان قزاقستان خواهد بود و سوم اسفندماه هم عراق به ایران می‌آید تا بازی برگشت خود را انجام دهد. در این مرحله مسابقات به صورت رفت و برگشت انجام می‌شود که بقیه بازی‌های این مرحله، در سال آینده برگزار خواهد شد.

یک هفته و ۲۳ بازیکن؟!!

به این ترتیب مهران حاتمی حداکثر زمانی که برای آمادگی تیم دارد حدود یک هفته خواهد بود. فرصت کوتاهی که شاید دعوت از ۲۳ بازیکن در این مقطع چندان منطقی به نظر نمی‌رسد. سرمربی تیم ملی در این مدت کوتاه هم باید بتواند چند روز را برای آزمودن همه بازیکنان در نظر بگیرد و هم پس از انتخاب نفرات نهایی، تمرینات لازم را برای به هماهنگی رساندن آنان طراحی کند. اما آیا بواقع برای همه این موارد یک هفته زمان کافی است؟ آیا بهتر نبود تعداد کمتری از بازیکنان شناخته شده‌تر به اردوی تیم ملی در این مقطع دعوت می‌شدند و بیشتر زمان یک هفته‌ای به آماده کردن آنان اختصاص می‌یافت تا اینکه صرف شناسایی عده‌ای دیگر بشود؟

قاعدتاً پس از انجام دو بازی اول یعنی مقابل عراق و قطر، هم‌زمان برای دعوت از بازیکنان بیشتر وجود داشت و هم بازیکنان در جریان